

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000065
Brčko, 11.12.2006. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice V.N. iz B., protiv tuženog Ž. B., zastupanog po punomoćniku M.S., advokatu iz B., radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.174/05-I od 28.11.2005. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.12.2006. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužiteljice V.N. iz B. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.174/05-I od 28.11.2005. godine, se POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom tužiteljica je odbijena sa zahtjevom da se utvrdi da je tuženi (čiji je vlasnik S.M.) dužan istoj na ime naknade nematerijalne štete isplatiti (odjednom i u cjelosti) novčani iznos od 500,00 KM za svaki mjesec, počev od 01.10.2000. godine pa neprekidno do uklanjanja hladnjače ispod prozora stana tužiteljice i to sa zakonskom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do končanog i kompletnog izmirenja štete i da tužiteljici naknadi sve troškove parničnog postupka (koliko budu iznosili) sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom izvršenja.

Navedenu presudu žalbom pobija tužiteljica zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom, da se prvostepena presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev tužiteljice usvoji ili da istu presudu Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ukine i sam održi raspravu.

Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga.

Zahtjev u ovom sporu tužiteljica je zasnovala na činjeničnim navodima da je tuženi odnosno vlasnik tuženog ispod prozora njenog stana u Brčkom postavio hladnjaču koja je proizvodila buku nedozvoljene jačine (što je utvrđeno i pravosnažnim rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj

P.644/02-I od 26.04.2005. godine) zbog čega tužiteljica ne može mirno živjeti u svom stanu, pa kako tuženi, dakle, takvom radnjom čini povredu prava ličnosti tužiteljice (časti, ugleda, ličnog i porodičnog mira, fizičkog i psihičkog bola) odnosno neimovinsku štetu traži da joj kao satisfakciju plati mjesečno po 500,00 KM za period kako je to navedeno u tužbenom zahtjevu.

Prvostepeni sud je, kako proizlazi iz obrazloženja pobijane presude, zahtjev tužiteljice odbio jer je našao da pravosnažno rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.644/02-I od 26.04.2005. godine nije dovoljan osnov za utvrđenje da postoji šteta (i u kojoj mjeri) koju je tužiteljica u zahtjevu navela da trpi, odnosno da je tuženi takvu štetu prouzrokovao (i stoga je dužan istu naknaditi), pa je sud u nedostatku dokaza tužbeni zahtjev tužiteljice našao neosnovanim.

Tužiteljica u žalbi ističe da je ovakva odluka prvostepenog suda zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava obzirom da "sadržina spisa P.644/02-I, odnosno iskaz stranaka u tom postupku, kao i primjena pravila logičnog mišljenja i životnog iskustva ukazuju da tužiteljica trpi nematerijalnu štetu zbog protivpravnog ponašanja tuženog".

Po ocjeni ovog suda prvostepeni sud je pravilnom primjenom materijalnog prava zahtjeva tužiteljice u ovom sporu odbio.

Naime, pravo je razvojem priznalo da pravnu zaštitu uživa i pravni interes da ne nastane šteta zbog prouzrokovanja buke pa slijedom toga, ako je iz ostvarenog rizika šteta nastala, u pitanju je obaveza naknade štete koja potiče od nedopuštenog postupka koju je štetnik dužan naknaditi, ako prouzrokovanje takve štete dokaže oštećeni. Dakle, i u konkretnom sporu tužiteljica je morala dokazati da je pretrpila duševne bolove u vezi sa proizvedenom bukom iznad dozvoljene granice od hladnjače koja je postavljena ispod prozora njenog stana i zbog kojih može tražiti novčanu naknadu kao satisfakciju. Stoga, za osnovanost njenog zahtjeva u ovom sporu nije dovoljna samo činjenica da je u drugom postupku (odlukom u postupku Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.644/02-I) utvrđeno da je tuženi ispod prozora stana tužiteljice u Brčkom postavio hladnjaču koja je proizvodila buku nedozvoljene jačine, na koju činjenicu tužiteljica posebno ukazuje u žalbi, pa po njenom mišljenju, kada je ta činjenica faktički utvrđena ista upućuje na to da je nadalje logično da tužiteljica trpi nematerijalnu štetu zbog konkretnog protivpravnog ponašanja tuženog.

Ovaj sud nalazi da je i kod notorne činjenice da buka iznad dozvoljene jačine kod čovjeka proizvodi osjećaj nelagode, za naknadu nematerijalne štete koju tužiteljica traži u ovom sporu nužno da ista dokaže da je pretrpila duševne bolove zbog konkretnog nedopuštenog postupka tuženog, koji zbog inteziteta i dužine trajanja saglasno odredbi člana 200. Zakona o obligacionim odnosima opravdavaju dosuđivanje novčane naknade, koja bi bila u skladu sa ciljem kojem služi. Obzirom da tužiteljica to nije dokazala, prvostepeni sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja koja su propisana odredbom Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine zahtjev tužiteljice odbio pozivanjem na odredbe članova 154. i 155. Zakona o obligacionim odnosima koje propisuju osnove odgovornosti odnosno određuju šta je šteta kao pravni institut, a kako zahtjev tužiteljice sa navedenih razloga inače valja odbiti primjenom odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima,

koju odredbu u ovom sporu valja primjeniti, to ne postoji pogrešna primjena materijalnog prava kada je nižestepeni sud donio odluku kao u izreci pobijane presude.

Tužiteljica je u žalbi obrazlažući žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka istakla da prvostepeni sud nije primjenio odredbu člana 161. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine da bi utvrdio visinu štete koju je tužiteljica pretrpila, iako je trebalo visinu štete utvrditi po načelu slobodne sudske ocjene, čime je ukazao da je prvostepena presuda donesena uz bitnu povredu odredaba postupka iz člana 184. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Ovaj sud nalazi da prvostepena presuda nije donesena uz bitnu povredu na koju ukazuje tužiteljica jer je prvostepeni sud navedenu odredbu mogao primjeniti (za određivanje visine štete) tek u slučaju da je tužiteljica u postupku dokazala da je konkretnu nematerijalnu štetu pretrpila (kako to i propisuje navedena odredba).

Kako dakle, prvostepena presuda nije donesena uz bitnu povredu odredaba postupka na koju je žalbom ukazala tužiteljica i kako nije osnovan ni žalbeni prigovor da je prvostepeni sud pogrešno primjenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev tuželjice, valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić